Trends in epidemiologie, comorbiditeiten en medicamenteuze behandeling van jicht in de Vlaamse huisartsenpraktijk van 2000 tot en met 2019

Haio: CAGNIE Arne , U.G.
Promotor: VAES Bert , KUL
Praktijkopleider: GOETHAERT Eline , SCHISSLER Thierry , VAN DE MAELE Kris

Context: Jicht is de meest voorkomende vorm van inflammatoire artritis wereldwijd. Het is geassocieerd met cardiovasculaire en renale aandoeningen en is een onafhankelijke voorspeller van mortaliteit. Wereldwijd neemt de prevalentie en incidentie van jicht toe. Gezien de ouder wordende populatie, gepaard gaand met meer multimorbiditeit, vormt dit gegeven een belangrijke uitdaging voor de gezondheidszorg. Een beperking van de huidige literatuur is dat er, voor zover wij weten, geen recente epidemiologische comprehensive studie over jicht in de eerste lijn is gebeurd.

Onderzoeksvraag: Onderzoek naar de trends in prevalentie en incidentie, comorbiditeitenprofiel en medicatiegebruik bij jichtpatiënten in de periode 2000-2019.

Methode: In deze studie werd gebruik gemaakt van de Intego databank, een registratienetwerk van 431 huisartsen uit 86 huisartsenpraktijken en bevat informatie over 659 558 patiënten. Data werden verkregen over een periode van 20 jaar, tussen 1 januari 2000 en 31 december 2019. Trends in prevalentie en incidentie, net als trends in medicatiegebruik, werden bekomen via een joinpoint regressieanalyse. Trends in het comorbiditeitenprofiel werden bekomen via een Cochran-Armitage en Jonckheere-Terpstra test.

Resultaten: Over een periode van 20 jaar was de prevalentie van jicht gestegen van 1,57% naar 2,12%. De incidentie bleef stabiel, uitgezonderd de laatste 5 jaar waar een stijging werd waargenomen van 2,01‰ tot 2,75 ‰. Het gemiddeld aantal comorbiditeiten bij een patiënt met jicht steeg significant van 2,8 tot 4,1. Er werd een stijging waargenomen van atriumfibrilleren, arteriële hypertensie hartfalen, diabetes mellitus, osteoartritis, cerebrovasculaire ziekten en metabool syndroom. Het voorschrijven van allopurinol en glucocorticoïden steeg significant, terwijl het voorschrijven van colchicine stabiel bleef en van NSAID’s licht daalde. Het voorschrijven van cardiovasculaire medicatie (ACE inhibitoren, acetylsalicylzuur, sartanen (non-losartan), betablokkers, diuretica en calciumantagonisten) steeg over deze periode.

Conclusie: Deze studie toonde een opwaartse trend van de prevalentie van jicht over de voorbije 20 jaar. Gezien het toenemend aantal comorbiditeiten en het toenemende medicatiegebruik kunnen we stellen dat de jichtpatiënt complexer is geworden.